

Situationen er derfor den, at Byen i høj Grad trænger til at støttes, og der er ved forskellige Lejligheder givet Byen Ribe Bøfter om Støtte fra Statens Side, men det kan ikke siges, at de ere blevne indfriede. Her er nu en Lejlighed til at kunne komme Byen i Møde, og Udvalgets Flertal har ikke ment, at der var nogen Grund til at betænke sig paa, at henlægge Seminariet til Ribe, tværtimod, idet vi mene, at Byen af forskellige Grunde vilde være vel egnet til at være det Sted, hvor en saadan Opdragelsesanstalt bør anlægges. Udvalgets Flertal har derfor ment paa ny at ville tillade sig at forelægge Sagen til det høje Tings Afgørelse.

Jeg skal kun gøre en Bemærkning endnu, i Anledning af Forhandlingerne ved 2den Behandling angaaende § 2. Det blev der af den høje Minister oplyst, at hvis der blev truffet Aftale med den Købstad, i hvilken Seminariet vil være at henlægge, om, at Seminariet kunde bruge Købstadens Skole som Døvelsesskole, vilde der maaske kunne opnaas en Besparelse i Antallet af Lærere ved Seminariet. Jeg skal i den Anledning oplyse, at efter de Meddelelser, der siden den Tid ere komne baade til den højtærede Minister og til Udvalget, er det kommunale Skolevæsen i Ribe i særdeles fortrinlig Stand og vil være særdeles skiftet til at afgive en saadan Døvelsesskole til Seminariet, og Byraadet paa sin Side er villigt til at vise al mulig Imødekommen i denne Sag. Udvalget har dog ikke ment, at der paa Sagens nuværende Standpunkt var Anledning til at foreslaa en mindre Bevilling til Lærerne, idet Udvalget har ment, at man kunde have den Tillid til det høje Ministerium, at det ikke vilde gøre Brug af en større Bevilling i saa Henseende, end nødvendigt, og at hvis der altsaa kunde spares noget paa den Konto ved Øverenskomst med Byen, vilde Ministeriet gøre det. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale den foreliggende Endring til Tingets Velvilje.

S. Jensen: Den højtærede Ordfører udtalte nylig, at han troede ikke, der kunde være mindste Betænelighed ved at bygge det paatænkte Kvindeseminarium i Ribe i Stedet for i Silkeborg. Deri tager den ærede Ordfører fejl, i det mindste for mit Vedkommende, og jeg tænker for mange fleres. Jeg skal blandt andet gøre opmærksom paa, at da det samme Endringsforslag blev stillet til 2den Behandling, vare 8 af Udvalgets 9 Medlemmer enige i at foreslaa, at Seminariet skulde ligge i Ribe; nu er der kun 5

... (Ordføreren [Styr]: 7!)... Saa dette Blad staar der: Bjerre, Nybye, Møken, Th. Nielsen og Styr... (Ordføreren [Styr]: Det er omtrykt!)... Det har jeg ikke set, saa beder jeg om Undskyldning. Altsaa nu er der 7, saa skal jeg ikke sige videre derom.

Jeg har imidlertid akkurat den samme Betænelighed nu ved at vælge Ribe, som jeg havde ved anden Behandling. Nu foreligger der rigtignok en Erklæring fra Høstet i Ribe, som gaar ud paa, at nu er Stedet sundt. Det nævnes, at de have faaet et nyt Vandværk, at de paatænke at faa Rødkontrol, et Slagtehus, og ogsaa tænke paa at faa et Kloaksystem. Det er meget godt, jeg skal ønske dem Lykke til at faa alle disse Ting udførte og kan naturligvis glæde mig over, at de ere naaede frem til at faa bedre hygiejniske Forhold, men trods dette bliver Ribe dog liggende, hvor den ligger, det vil sige i en Ufrok af Landet, affides for de fleste af dem, som skulle benytte Seminariet, forudsat at det bliver bygget. Jeg maa slutte mig til den højtærede Kirkeminister, naar han ved anden Behandling sagde, at han foretrak Silkeborg som det mest centralt beliggende Sted for dem, der skulle søge Seminariet, og tillige som det sundeste Sted. Bilaget indeholder ikke for mig noget tilstrækkeligt Bevis for, at Ribe er et sundt Sted. Skulde vi bygge et Nonnekloster, vilde jeg følge Udvalgets Flertal og stemme for Ribe, for det er et rart ensomt Sted. Saa kunde man bygge Seminariet der, hvor det gamle Kongeslot har ligget, oprensede de gamle Grave, og saa kunde det blive meget roligt. Men det er ikke noget Nonnekloster, vi skulle bygge, men et Lærerindeseminarium, altsaa en Bygning til Uddannelse af Kvinder, som maa kende Livet, fordi det er det, de skulle opløse om. Det kan være meget godt, at de kunne meddele Børnene gode Kundskaber, men det gælder først om at aabne Børnenes Øjne og Øren for Livet, som de komme til at leve; det er ubetinget den bedste Kundskab, de kunne faa. Naturligvis ere Færdighederne, Regning, Skrivning, Læsning og de øvrige Kundskaber ikke at foragte, men det andet er det første, og derfor mener jeg, at vi ikke maa se paa her, hvad der kan gavne Ribe. Jeg vil indrømme, at den ærede Ordfører har Ret i, at der er fket Ribe Uflet; maaske Ribe har taget Skade i sin Næring baade ved Fredsslutningen i 1864 og ved Anlægget af Esbjerg Havn; men, som jeg sagde ved anden Behandling, det maa ikke komme dem til Glæde, som skulle søge det paagældende Seminarium. At det vil forvolde de fleste af Eleverne større Udgifter, naar de skulle rejse til Ribe